

NORTRAIL Transport GmbH 23. detsembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-496/04)

(2005/C 93/58)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

NORTRAIL Transport GmbH, asukoht Kiel (Saksamaa), esitas 23. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on advokaat J. Krause.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 1. oktoobri 2004. aasta otsus nr REM 15/02 NORTRAIL Transport GmbH taotluse kohta, millega taotleti määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 239 alusel imporditollimaksu tagasimaksmist;

— jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja importis Norrast alates 1995. aasta juulist, pidevalt kaubasaadetisi erinevate kalandustoodetega. Alates 1. septembrist 1995 taotles hageja määruse (EÜ) nr 3061/95⁽¹⁾ kohaselt avatud tariifikvootide alusel kauba tollimaksuvaba lubamist vabasse ringlusse. Pädev tolliasutus leidis, et hageja poolt taotletud tollimaksu nullmäära ei saanud kohaldada teatud arvu impordisaadetiste puhul ja tuli kohaldada tavalist tollimaksu-määra. Sel alusel nõudis pädev tolliasutus hagejalt imporditollimaksu tasumist asjaomase vabasse ringlusse suunatud kauba eest. Hageja tasus ühe osa imporditollimaksust.

Hageja väidab, et esinevad erakordsed asjaolud määruse (EMÜ) nr 2913/92⁽²⁾ artikli 239 mõttes, mis annavad hagejale õigus nõuda imporditollimaksu tagasimaksmist ja vähendamist.

Muuhulgas tugineb hageja sellele, et ühenduse õigusakt on vastu võetud tagasiulatava jõuga. Saksa Liitvabariigi rahandus-ministeerium teavitas 31. augustil 1995 saksa tolliasutusi, et alates 1. septembrist 1995 avatakse tariifikvoodid. 4. oktoobril 1995 teatati siiski saksa tolliasutustele, et need tariifikvoodid olevat avatud juba alates 1. juulist 1995 tagasiulatavalt. Ajavahemikus alates 1. septembrist 1995, kui hageja taotles luba

suunata asjaomane kaup tollimaksuvabalt vabasse ringlusse, olid mõned tariifikvoodid juba ammendatud, ning olid seda tagasiulatava jõuga avamise tõttu alates 1. juulist 1995 osaliselt ka juba enne 1. septembrist 1995.

Hageja väidab veel, et õigusakt on välja antud puudulikul ja eksitaval kujul ning ühenduse õigusakti avaldamise aja ja selles sätestatud tagasiulatava jõuga tariifikvoodi avanemishetke vaheline vastuolu on eksitav. See võimaldab liikmesriikide tolliasutustel tõlgendada avanemise algust erinevalt ja on seetõttu vastuolus mittediskrimineerimise põhimõttega.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 3061/95, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 992/95, millega avatakse teatavate Norrast pärit põllumajandus- ja kalandustoodete ühenduse tariifikvoodid ja sätestatakse nende haldamine (EÜT L 327, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1).

Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. ja Austria Buntmetall AG 18. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-11/05)

(2005/C 93/59)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Wieland Werke AG, asukoht Ulm (Saksamaa), Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H., asukoht Amstetten (Austria), Austria Buntmetall AG, asukoht Enzesfeld (Austria), esitasid 18. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaadid R. Bechtold ja U. Soltéz.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsus, mida muudeti 20. oktoobril 2004 (asi COMP/E-1/38.069 — Copper plumbing tubes);

- teise võimalusena vähendada hagejatelt nõutava trahvi suurust;
- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumentid

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et hagejad on rikkunud EÜ artikli 81 lõiget 1, osaledes omavahel seotud kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevustes, mis hõlmasid hindade kindlaksmääramist ja turgude jagamist vasktorude sektoris ning määras hagejatele trahvi.

Hagejad vaidlevad komisjoni otsusele vastu ja väidavad, et kuna komisjon on tööstuslike torude asjas COMP/E 1/38.240 samu asjaolusid suuremas osas juba hinnanud ja hagejatepoolse rikkumise tuvastanud, siis on komisjon trahvi uuesti määramisega käesolevas asjas rikkunud õiguse aluspõhimõtet *ne bis in idem*. Hagejad väidavad, et komisjon oleks rahatrahvi suuruse määramisel pidanud arvestama vähemalt eelnevalt määratud trahvi ja, et ühtses vasktorude asjas ei ole lubatud eraldi tööstuslike torude ja veetorude asjade eraldamine.

Hagejad leiavad veel, et trahv on ülemäärane ja selle määramisel ei ole arvestatud sellised siduvad menetluspõhimõtted nagu EÜ artiklist 253 tulenevat motiveerimiskohustust ning proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet. Hagejad põhjendavad oma väiteid muu hulgas järgmiselt:

- rikkumise raskusastme hindamisel rajas komisjon oma järeldused sellele, et rikkumise viisi ja mõju kaubaturule ning kokkulepete ruumilist ulatust ei ole nõuetekohaselt ja piisavalt hinnatud,
- asjaomaste äriühingute eristamisel oleks komisjon pidanud arvestama mitte ainult nende osaga kaubaturul, vaid ka nende äriühingute tegelikku suurust,
- komisjon ei ole otsuses põhjendanud, millistele põhimõtetele ta asjaomase rahatrahvi määramisel tugines, ega ole ka puudustest teatades üheselt selgitanud, et hagejad on sooritanud eriti raske konkurentsireeglite rikkumise.
- komisjon on trahvi suurendamisel kokkuleppe ajalise kestuse tõttu kohaldanud ebaõigesti rahatrahvi määramismenetluse suunised⁽¹⁾ ja lisaks ei ole hinnanud asjaolu, et käesolevas asjas tähtsust omavates küsimustes ettenähtud kaebõiguse aegumistähtjad olid juba möödunud,
- komisjon ei ole arvesse võtnud selliseid olulisi kergendavaid asjaolusid, nagu keeruline olukord kaubaturul, madalad müügiikasumid vasktorude turusektoris ja kokkulepete viivitamatut lõpetamist peale komisjoni uurimist.

Muuhulgas rikkus komisjon võrdse kohtlemise põhimõtet, tehes ebaseaduslikult vahet kartellikokkuleppes osalenud äriühingute vahel, kohaldades teatud äriühingute suhtes boonuseregulatsioonis (EÜT 96/C 207/04) märkimata koostöö tõttu rahatrahvi vähendamist.

Lõpuks väidavad hagejad, et rahatrahvi põhisumma määramisel rikub määruse (EÜ) nr 1/2003⁽²⁾ artikli 23 lõige 2 õiguskindluse põhimõtet ja sellest tulenevalt olulist ühenduse õigust, andes komisjonile sisuliselt piiramatut kaalutusõigust.

⁽¹⁾ Määruse nr 17 esimene määrus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rakendamise kohta artikli 15(2) ja Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse asutamislepingu artikli 65 lõike 65 alusel antud rahatrahvi määramismenetluse suunised (EÜT C 9, 14.1.1998, lk 3).

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003, asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (ELT L 1, 2004, lk 1).

Sergio Rossi S.p.A. 25. jaanuari 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Hagiavaldus esitati inglise keeles)

Sergio Rossi S.p.A., asukoht San Mauro Pascoli (Itaalia), esitas 25. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hageja esindaja on advokaat A. Ruo.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, asukoht Weilheim (Saksamaa).

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kanda.